T.C. DANIŞTAY 14. DAİRE E. 2011/10144K. 2012/6943 T . 10.10.2012

ÖZET : Dava; taşınmaz üzerindeki yapının, uygulama imar planına göre yolda kaldığından bahisle, yıkılması yönündeki işlemin iptali istemiyle yapılan başvurunun cevap verilmemek suretiyle reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır. Uygulama İmar Planına göre yolda kaldığından bahisle, hakkında yıkım işlemi tesis edilen yapının davacıya ait taşınmaz üzerinde yer alması karşısında, davacının işgalci olarak kabul edilemeyeceği, imar planında yol kullanımına ayrılmış olmasına rağmen taşınmazın öncelikle yapılacak kamulaştırma veya parselasyon uygulamalarıyla kamuya kazandırılması gerektiği; kaldı ki yapının tamamını yol sınırları içerisinde bulunmadığı, bu itibarla mevcut durumu itibariyle sözkonusu yapıya yönelik olarak 775 sayılı Kanun'un uygulama şartlarının oluşmaması nedeniyle, 3194 sayılı İmar Kanunu uygulanabilir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Ondördüncü Dairesi'nce, işin gereği görüşüldü:

KARAR : Dava; İzmir İli, Karşıyaka İlçesi, Şemikler Mahallesi, … pafta, … sayılı parselde kayıtlı taşınmaz üzerindeki yapının, uygulama imar planına göre yolda kaldığından bahisle, 775 sayılı Gecekondu Kanunun 18. maddesi uyarınca yıkılması yönünde Karşıyaka Belediyesi Yapı Kontrol Müdürlüğünce alınan 23.09.2009 tarih ve 3489 sayılı işlem ile bu işlemin iptali istemiyle yapılan 06.10.2009 tarih ve 36/4402 sayılı başvurunun cevap verilmemek suretiyle reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmış, İdare Mahkemesince; davacıya ait yapının ıslah imar planı uygulanmakla tescil edildiği yolundaki davacı iddiaları üzerine, 27/01/2010 günlü ara kararıyla; davalı idare tarafından gönderilen cevap eki ile dosyadaki bilgi ve belgelerden; işleme konu taşınmazın, 1986 tarihinde 2981 sayılı Kanun uyarınca yapılan ıslah imar planı uygulaması gördüğü, 21.12.1984 tarihli imar planının halen yürürlükte bulunduğu, ayrıca dava dilekçesine ekli, 13.02.1986 tarih ve 40 yevmiye no'lu ve … cilt-sahife nolu tapu senedinde; … pafta, … ada, … sayılı parselde bulunan taşınmaz üzerindeki davacıya ait evin 2981 sayılı Kanun uyarınca ıslah imar planı uygulanmakla tescil edildiği, imar planında yolda kalan davacıya ait taşınmazın imar affından yararlanıyor olması nedeniyle 775 sayılı Kanunun 18. maddesi uyarınca doğrudan yıkılması yerine, 2981 sayılı Kanunun tanıdığı olanaklar çerçevesinde taşınmaz bedelinin ödenmesi suretiyle işlem tesis edilmesi gerekirken, yıkılmasına ilişkin dava konusu işlemlerde imar mevzuatına uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle iptaline karar verilmiş, bu karar davalı idare vekili tarafından temyiz edilmiştir.

775 sayılı Gecekondu Kanunu'nun 18. maddesinde "Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra, belediye sınırları içinde veya dışında, belediyelere, Hazineye, özel idarelere, katma bütçeli dairelere ait arazi ve arsalarda veya Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan yerlerde yapılacak, daimi veya geçici bütün izinsiz yapılar, inşa sırasında olsun veya iskan edilmiş bulunsun, hiçbir karar alınmasına lüzum kalmaksızın, belediye veya Devlet zabıtası tarafından derhal yıktırılır.

(...)

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesinde ise; "Bu Kanun hükümlerine göre ruhsat alınmadan yapılabilecek yapılar hariç; ruhsat alınmadan yapıya başlandığı veya ruhsat ve eklerine aykırı yapı yapıldığı ilgili idarece tespiti, fenni mesulce (...) tespiti ve ihbarı veya herhangi bir şekilde bu duruma muttali olunması üzerine, belediye veya valiliklerce o andaki inşaat durumu tespit edilir. Yapı mühürlenerek inşaat derhal durdurulur.

Durdurma, yapı tatil zaptının yapı yerine asılmasıyla yapı sahibine tebliğ edilmiş sayılır. Bu tebligatın bir nüshası da muhtara bırakılır.

Bu tarihten itibaren en çok bir ay içinde yapı sahibi, yapısını ruhsata uygun hale getirerek veya ruhsat alarak, belediyeden veya valilikten mühürün kaldırılmasını ister.

Ruhsata aykırılık olan yapıda, bu aykırılığın giderilmiş olduğu veya ruhsat alındığı ve yapının bu ruhsata uygunluğu, inceleme sonunda anlaşılırsa, mühür, belediye veya valilikçe kaldırılır ve inşaatın devamına izin verilir.

Aksi takdirde, ruhsat iptal edilir, ruhsata aykırı veya ruhsatsız yapılan bina, belediye encümeni veya il idare kurulu kararını müteakip, belediye veya valilikçe yıktırılır ve masrafı yapı sahibinden tahsil edilir. " hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden; İzmir İli, Karşıyaka İlçesi, …Mahallesi, … pafta, … sayılı parselde kayıtlı taşınmaz üzerindeki yapının, uygulama imar planına göre yolda kaldığından bahisle, 775 sayılı Gecekondu Kanunun 18. maddesi uyarınca yıkılması yönünde Karşıyaka Belediyesi Yapı Kontrol Müdürlüğünce alınan 23.09.2009 tarih ve 3489 sayılı işlem ile bu işlemin iptali istemiyle yapılan 06.10.2009 tarih ve 36/4402 sayılı başvurunun cevap verilmemek suretiyle reddine ilişkin işlemin iptali istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı, ancak söz konusu yapının davacının maliki olduğu taşınmaz üzerinde yer aldığı, 2981 sayılı Kanunu hükümleri uyarınca tapuda tescil edilip ruhsatlı hale geldiği, imar planında yol olarak ayrılmış olsa da taşınmazın imar planındaki amacı doğrultusunda kamulaştırıldığına ilişkin herhangi bir işlemin bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda; işleme konu yapının davacıya ait taşınmaz üzerinde yer alması karşısında davacının işgalci olarak kabul edilemeyeceği, imar planında yol kullanımına ayrılmış olmasına rağmen taşınmazın öncelikle yapılacak kamulaştırma veya parselasyon uygulamalarıyla kamuya kazandırılması gerektiği, kaldı ki yapının tamamının yol sınırları içerisinde bulunmadığı, bu itibarla mevcut durumu itibariyle sözkonusu yapıya yönelik olarak 775 sayılı Kanunun uygulama şartlarının oluşmaması nedeniyle, 3194 sayılı İmar Kanunu hükümlerinin uygulanabileceği, bu haliyle dava konusu işlemlerde hukuka uyarlık bulunmadığından, İdare Mahkemesi kararında sonucu itibariyle isabetsizlik görülmemiştir.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle, İzmir 4. İdare Mahkemesi'nin 24/09/2010 günlü, E:2009/1860, K:2010/1161 sayılı kararının; yukarıda yer verilen gerekçeyle Onanmasına, dosyanın Mahkemesine gönderilmesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren 15 gün içerisinde kararın düzeltilmesi yolu açık olmak üzere, 10.10.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.,

T.C. DANIŞTAY İDARİ DAVA DAİRELERİ GENEL KURULU E. 2008/1763 K. 2012/2340 T. 28.11.2012

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca dosya incelendi, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından davalı idarenin yürütmenin durdurulması istemi görüşülmeyerek gereği görüşüldü:

KARAR : Dava; 30/10/2005 günlü, 25981 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Özürlüler Veritabanı Oluşturulmasına ve Özürlülük Bilgisinin Nüfus Cüzdanında Yer Almasına Dair Yönetmeliğin 2. maddesinde yer alan "özürlülük bilgisinin nüfus cüzdanlarında yer almasına ilişkin usul ve esasları kapsar" ibaresinin, ikinci bölüm başlığının alt başlığında bulunan "Özürlülük Bilgisinin Nüfus Cüzdanında Yer Almasına" ibaresinin ve 7. maddesindeki "Nüfus cüzdanında özürlüğüne ilişkin bilgi yer alan her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı" ibaresi ile anılan maddenin 2. fıkrasında yer alan "Özürlü olduğunu istenen belgelerle beyan eden ve il müdürlüklerine başvuran Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının nüfus cüzdanlarının arka yüzünde, "% … oranında özürlüdür" ifadesi yer alır." cümlesinin iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onuncu Dairesinin 05/02/2008 günlü, E: 2005/8667, K:2008/401 sayılı kararıyla; 571 sayılı Özürlüler İdaresi Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 3. maddesinin 1. fıkrasının (h) bendi ile 25. maddesi, 5378 sayılı Özürlüler ve Bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 3. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendi ve dava konusu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihte yürürlükte bulunan Mülga 1587 sayılı Nüfus Kanunu'nun 43., 47. ve 52. maddelerinden bahisle, dava konusu Yönetmelik genel olarak; doğuştan veya sonradan veya herhangi bir nedenle meydana gelen bedensel, zihinsel, ruhsal, duyusal ve sosyal yeteneklerini %40 ve üzerinde kaybedenlerin, bu durumlarına ilişkin bilgilerinin, önce özürlüler veri tabanına kaydedilmesi, buradan Merkezi Nüfus İdaresi Sistemi (MERNİS) veri tabanına işlenmesi ve isteklerine bağlı olmak kaydıyla özürlülük bilgilerinin sadece yüzde oranlarının nüfus cüzdanlarında yer almasına ilişkin esas ve usulleri düzenlediği; bununla birlikte, davacılar tarafından Yönetmeliğin sadece, özürlülük bilgisinin nüfus cüzdanında yer almasına ilişkin olarak getirilen kısımları dava konusu edildiğinden, uyuşmazlığın özürlülük bilgisinin nüfus cüzdanında yer almasının hukuka uygun olup olmadığına ilişkin bulunduğu, dava konusu Yönetmeliğin dayanağı olan 571 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3/h ve 25. maddeleri ile 1587 sayılı Yasanın 57/2 maddesinin birlikte değerlendirilmesinden; söz konusu mevzuat ile davalı idarelere, münhasıran özürlülere tanınan hak ve hizmetlerden yararlanmak üzere "özürlü kimlik kartı hazırlama" görev ve yetkisinin verildiği; oysa dava konusu Yönetmelik ile özürlülere özgü bir kimlik kartı düzenlenmesi yerine, kişinin Türk vatandaşı olduğunu ve nüfus aile kütüklerine kayıtlı bulunduğunu kanıtlayan resmi belge niteliğindeki nüfus cüzdanlarına özürlülük bilgisinin oran olarak yazılması yoluna gidildiği, böylece davalı idarelere verilen kanuni yetkinin sınırlarının aşıldığı sonucuna ulaşıldığı; ayrıca, dava konusu Yönetmeliğin yayımlandığı tarihte yürürlükte bulunan Mülga 1587 sayılı Nüfus Kanunu'nun 43. maddesinde, nüfus aile kütüklerinde yer alacak bilgiler arasında özürlülük bilgisine yer verilmemesi; 57. maddesinde de nüfus cüzdanlarına bu Kanunda öngörülenler dışında kayıt ve işaret konulamayacağı kuralı getirilmesi, böylece şahıslara nüfus cüzdanlarında yer alacak hususları belirleme hakkı da tanınmaması karşısında; nüfus cüzdanında yer almasına kanunen izin verilmeyen özürlülük oranının, nüfus cüzdanına yazılmasını ve bu hususun özürlü vatandaşın isteğine bağlı kılınmasını öngören dava konusu Yönetmelikde, bu yönüyle de hukuka aykırı görüldüğü; diğer taraftan, kişinin Türk vatandaşı olduğunu ve nüfus aile kütüklerine kayıtlı bulunduğunu kanıtlayan, bu sebeple yapılacak herhangi bir hukuki işlemde ibrazı istenilecek temel kimlik belgesi niteliğinde bulunan nüfus cüzdanına, özürlülük oranının yazılmasını öngören söz konusu düzenlemenin, kimliğin her ibrazında kişinin özürlülük oranının başkaları tarafından bilinmesi ve bu suretle özürlü vatandaşların kişi hak ve hürriyetinin zedelenmesi sonucunu doğuracağının da açık olduğu;

nitekim, dava konusu Yönetmelik gibi 571 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 3/h maddesine dayanılarak kabul edilen ve dava konusu Yönetmelik ile yürürlükten kaldırılan "Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı Özürlüler İçin Kimlik Kartı Yönetmeliği"nde, sadece özürlülere özgü olarak düzenlenen ve bedensel, zihinsel, ruhsal, duyusal ve/ya sosyal nitelikteki özel durumları nedeniyle kendilerine tanınan hak ve hizmetlerden yararlanmak istedikleri esnada ibraz edecekleri, özürlülük grubu-tanısı ile oranının yer aldığı bir kimlik kartının öngörüldüğü, böylece hem yasal yetki çerçevesinde kalındığı, hem de özürlü vatandaşların günlük işlemlerini gerçekleştirirken rencide olmalarının önüne geçildiği; öte yandan, her ne kadar davalı İçişleri Bakanlığı tarafından, 1587 sayılı Yasanın 47. maddesinde yer alan hüküm uyarınca herhangi bir arıza sebebiyle vücutta meydana gelen şekil değişikliklerinin aile kütüklerine ve dolayısıyla nüfus cüzdanlarına yazılmasının idarelerinin yetkisi dahilinde bulunduğu ileri sürülmekte ise de; gerek 5378 sayılı Yasanın 3. maddesinin 1. fıkrasının (a) bendinde, gerekse dava konusu Yönetmeliğin "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde "özürlü" kavramının sadece bedensel araz sahibi kişileri kapsamadığı, bunun dışında zihinsel, ruhsal, duyusal ve sosyal yeteneklerini kaybedenlerin de özürlü tanımına, dolayısıyla dava konusu Yönetmelik kapsamına dahil olduğu anlaşıldığından, idarenin bu iddiasının yerinde görülmediği; bu durumda, doğuştan veya sonradan herhangi bir nedenle meydana gelen bedensel, zihinsel, ruhsal, duyusal ve sosyal yeteneklerini %40 ve üzerinde kaybedenlerin, isteklerine bağlı olmak kaydıyla özürlülük oranlarının nüfus cüzdanlarında yer almasını öngören dava konusu Yönetmeliğin, dava konusu edilen kısımlarının, dayanağı olan mevzuata aykırı olduğu gibi, kişi hak ve özgürlüğünü de zedeleyici nitelikte bulunduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle, dava konusu Yönetmeliğin 2. maddesinde yer alan "özürlülük bilgisinin nüfus cüzdanlarında yer almasına ilişkin usul ve esasları kapsar" ibaresinin, ikinci bölüm başlığının alt başlığında bulunan "Özürlülük Bilgisinin Nüfus Cüzdanında Yer Almasına" ibaresinin ve 7. maddesindeki "Nüfus cüzdanında özürlüğüne ilişkin bilgi yer alan her Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı" ibaresi ile anılan maddenin 2. fıkrasında yer alan "Özürlü olduğunu istenen belgelerle beyan eden ve il müdürlüklerine başvuran Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarının nüfus cüzdanlarının arka yüzünde, "% … oranında özürlüdür" ifadesi yer alır." cümlesinin iptaline karar verilmiştir.

Davalı idarelerden Başbakanlık Özürlüler İdaresi Başkanlığı, anılan kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir.

SONUÇ : Temyiz edilen kararla ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onuncu Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, davalı idarenin temyiz isteminin reddine, Danıştay Onuncu Dairesinin 05/02/2008 günlü, E: 2005/8667, K:2008/401sayılı kararının onanmasına, kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 28.11.2012 gününde oybirliği ile karar verildi.

6. DAİRE 1987/ 590 K. 198/ 451 E. 27/05/1987

... Halicin temizlenmesi amacıyla tesis edilen ancak yapının yıkılacak derecede tehlikeli olması sebebiyle tesis edildiği belirtilen yıkım kararı...

KARAR METNİ

Dava, taşınmazda bulunan yapının 6785 sayılı Yasanın 50.maddesi uyarınca yıktırılmasına ilişkin belediye encümeni kararının iptali ve bu yıkım kararının uygulanması sonucu uğranılan maddi ve manevi zararın davalı idareden tazmini istemiyle açılmış,

İdare Mahkemesince, olay tarihinde yürürlükte bulunan 6785 sayılı yasanın 50.maddesinde, **bir kısmı veya tamamı yıkılacak derecede tehlikeli olduğu belediye fen heyeti, yoksa belediye fen adamı tarafından raporla saptanan yerlerin sahiplerine tehlike derecesine göre bunun giderilmesi için belediye zabıtasınca süreli tebligat yapılacağı, bu sırada mal sahibi bulunmazsa içindekilere tebliğ edileceği, onlarda bulunmazsa tebliğ belgelerinin tebligat yerine geçmek üzere tehlikeli yere asılacağı ve bu durumun muhtarın da katıldığı bir tutanakla saptanacağı, tebligatı izleyen süre içerisinde mal sahibi tarafından onarılarak veya yıktırılarak tehlike kaldırılmazsa belediye encümeni kararı ile yıktırılacağının** kurala bağlandığı, dava dosyasının incelenmesinden, davacılara ait yapıyla ilgili olarak 16.9.1985 günü düzenlendiğinden söz edilen statik rapor uyarınca yıkım için 19.9.1985 günlü, belediye encümeni kararı alınarak aynı gün tebliğ edildiği ve yapının 22.9.1985 gününde davalı idarece yıktırıldığının anlaşıldığı, davalı idarenin yıkım işlemini Haliç'in temizlenmesi amacıyla tesis ettiğinin bilindiği, ilkçağdan günümüze kadar konumu ve işlevi açısından çok önemli olan Haliçin temizlenmesi ve eski güzelliğine kavuşturulmasının tartışmaya konu yapılamayacağı ancak, Anayasanın 2.maddesinde de belirtildiği üzere Türkiye Cumhuriyetinin bir Hukuk Devleti olduğu ve Hukuk Devletinin en belirgin özelliğinin de devletin bütün faaliyetlerinde hukukun hakim ve bütün faaliyetlerinin hukuk kurallarına uygun olması olarak ortaya çıktığı, idare gerçekleşmek istediği amaçta haklı olsa bile, belli durumların oluşması halinde yapacağı işlemin usulünü gösteren ve bu hususta yetki veren bir yasa hükmünün, bu durumlar meydana gelmeden başka bir amaç için kullanılmasının **usul saptırması olup ağır bir hukuka aykırılık teşkil etmesi nedeniyle** idarenin bu tür işlemlerinin iptal edilmesinin Hukuk Devleti anlayışının bir gereği olduğu belirtilmiş, bu görüş doğrultusunda olaya bakıldığında, aynı davacılar tarafından aynı yapı için açılan davada yaptırılan bilirkişi incelemesi sonucu düzenlenen raporda yapının taşıyıcı elemanlarını olumsuz yönde etkileyen herhangi bir de formasyon bulunmadığı yapının uzun süre daha fonksiyonunu yerine getireceği ve yapının 6785 sayılı Yasanın 50.maddesinde belirtilen yıkılacak derecede tehlikeli bir yapı olmadığı belirtildiği, bu raporun dava konusu yıkım kararı alınmadan ve yıkım gerçekleştirilmeden önce davalı idareye tebliğ edildiği davalı idarece usulüne uygun olarak kamulaştırma yapılmak suretiyle amaca ulaşılması gerekirken Haliç'in temizlenmesi amacına sığınılarak fakat yıkılma eğilimli olduğundan bahisle yapının yıktırılması yoluna gidilmesinin usul saptırmasını oluşturduğu ve dava konusu yıkma işleminin hukuka aykırı olduğu nedeniyle iptaline karar verilmiş, davacıların maddi tazminat istemi ise;

Anayasanın 125.maddesine göre idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu, olayda da hukuka aykırı olan yıkım kararını alan ve uygulayan davalı belediyenin dava konusu yıkım işlemi sonucu davacıların uğradığı zararı tazmin etmesi gerektiği, manevi tazminatla ilgili bölümde ise yıkım işleminin tesisinde ve yıkım eyleminin

gerçekleştirilmesinde davalı idarece davacıların kamu idaresine duydukları güven ve itimat duygularını olumsuz yönde etkileyen kişilik haklarına saldırı niteliğine varan tutum ve davranışlarda bulunduğu, bunun sonucunda adalet duygularının ve Mahkemelere duydukları güvenin sarsıldığı kanaatine varılarak, idarenin olaydaki hizmet kusurunun ağırlığı gözönüne alınarak ... lira da manevi tazminatın davalı idareden alınarak davacılara ödenmesine karar verilmiş, bu karar davalı idare tarafından temyiz edilmiştir. Dava konusu belediye encümeni kararının iptali ve bu kararın uygulanması sonucu uğranılan ... lira maddi, ... lira manevi zararın davalı idareden alınarak davacılara ödenmesi yolundaki temyize

konu İdare Mahkemesi kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49.maddesinin 1.fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından bozma istemi yerinde görülmeyerek anılan mahkeme kararının onanmasına karar verildi.

alınmış olan teknoloji yoğunluklu tıbbî cihazların eklenmesine Planlama ve İstihdam Komisyonu görüşü alınarak planlama çerçevesinde Bakanlıkça izin verilir." ibaresi ile yine 06/01/2011 tarihli ve 27807 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Yönetmelik ile eklenen Geçici 9. maddesinin 4. fıkrasının (c) bendi yönünden davanın süreaşımı nedeniyle reddine, 11/07/2013 tarihli ve 28704 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yönetmelikle değişik Geçici 2. maddesinin 9. fıkrasında yer alan "Tıp merkezi, poliklinik, laboratuvar ve müesseselerin birbirleriyle ve/veya özel hastanelerle birleşme/dönüşüm talebiyle Bakanlığa başvuru süresi 31/12/2013 tarihi bitiminde sona erer. 31/12/2013 tarihinden sonra özel sağlık kuruluşları birleşme/dönüşüm talebinde bulunamaz. Birleşme işlemi tamamlanan özel sağlık kuruluşları tekrar ayrılma talebinde bulunamaz." ibaresi yönünden davanın reddine, aşağıda dökümü yapılan yargılama giderinin davacı üzerinde bırakılmasına, Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 1.800,00-TL avukatlık ücretinin davacıdan alınarak davalı idareye verilmesine, artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren 30 gün içerisinde İdari Dava Daireleri Kuruluna temyiz başvuru yolu açık olmak üzere, 14/11/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
D A N I Ş T A Y
Onbeşinci Daire
Esas No : 2017/798
Karar No : 2017/7510

Anahtar Kelimeler : -Hasta Takip Sistemi (GEBLİZ)

Özeti : Davalı idarenin gerekli alt yapıyı hazırlamadan davacıya denetim ve izleme yükümlülüğü yüklemesi ve sonrasında da davacıya ait muayenehanede takip edilen bir hastanın sisteme kaydının yapılmamış olması sebebiyle yazılı olarak uyarmasına ilişkin tesis edilen işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı hakkında.

Temyiz Eden ve Karşı Taraf (Davalı): İstanbul Valiliği
Vekili **:** Av. …
Temyiz Eden ve Karşı Taraf (Davacı) **:** …
Vekili **:** Av. …

İstemin Özeti: İstanbul İli, Kadıköy İlçesi, Koşuyolu Caddesi, … Sokak, No:…, D:… adresinde kadın hastalıkları ve doğum uzmanı olarak muayenehane faaliyeti yürüten davacının, muayenehanesinde takip ettiği bir gebeyi GEBLİZ (Gebe, Bebek, Lohusa, Çocuk İzlem Modülü) adı verilen sisteme kaydetmediğinden bahisle yazılı olarak uyarılmasına ilişkin 18/09/2013 tarih ve 82518 sayılı işlemin iptali istemiyle açılan davada, İstanbul 9. İdare Mahkemesi'nce; davanın incelenmeksizin reddi yönünde verilen kararın Dairemizin 15/09/2015 tarihli ve E:2015/3624, K:2015/5183 sayılı kararı ile bozulması üzerine bozma kararına uyularak ve işin esasına geçilerek, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü tarafından davacı tarafa GEBLİZ sistemini kullanabilmesi için herhangi bir kullanıcı adı ve şifresinin verilmemiş olduğu, davalı idarenin gerekli alt yapıyı hazırlamadan davacıya denetim ve izleme yükümlülüğü yüklemesi ve sonrasında da davacıya ait muayenehanede takip edilen bir hastanın sisteme kaydının yapılmamış olması sebebiyle yazılı olarak uyarmasına ilişkin tesis edilen işlemde hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle dava konusu işlemin iptali yolunda verilen kararın, davalı idare tarafından hukuka uygun olmadığı ileri sürülerek esastan bozulması, davacı tarafından yargılama giderlerine ilişkin yapılan maddi hatanın düzeltilerek kararın onanması istenilmektedir.

Savunmaların Özeti : Taraflarca savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Sevil Neşeli Demirbaş

Düşüncesi : İdare Mahkemesince, 2577 sayılı Kanun'un 30/1. maddesi uyarınca yanlışlığın düzeltilmesi yoluyla kararın hüküm fıkrasındaki temyiz yargılama giderlerine ilişkin yanlışlık düzeltildiğinden davacının temyiz istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerektiği, mahkeme kararının esasa ilişkin kısmının hukuka uygun olduğu, davalının temyiz isteminin reddi ile kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onbeşinci Dairesi'nce, Tetkik Hakiminin açıklamaları dinlenip, dosyadaki belgeler incelenerek gereği görüşüldü:

Davacının temyiz istemi yönünden;

Davacı tarafından, İdare Mahkemesi Kararının hüküm fıkrasında temyiz yargılama giderinin 222,60-TL yazılması gerekirken 22,60-TL yazıldığı, harcanan miktarın 222,60-TL olduğu belirtilerek kararın bu kısmında maddi hata düzeltilerek onanması istenilmektedir.

2577 sayılı İdarî Yargılama Usulü Kanunu'nun "yanlışlıkların düzeltilmesi" başlıklı 30. maddesinin birinci fıkrasında, iki tarafın adı ve soyadı ile sıfatı ve iddiaları sonucuna ilişkin yanlışlıklar ile hüküm fıkrasındaki hesap yanlışlıklarının düzeltilmesinin istenebileceği, üçüncü fıkrasında, yanlışlıkların düzeltilmesine karar verilirse, düzeltmenin ilamın altına yazılacağı düzenlemesine yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden, davalı idare vekili tarafından İstanbul 9. İdare Mahkemesi'ne sunulan 19/01/2017 havale tarihli dilekçe ile, kararın hüküm fıkrasının temyiz yargılama giderlerine ilişkin kısmı bakımından yanlışlığın düzeltilmesi isteminde bulunulduğu, İdare Mahkemesi'nin 03/03/2017 tarihli kararı ile de, davalı idarenin yanlışlığın düzeltilmesi isteminin kabulüne, kararın hüküm fıkrasındaki temyiz yargılama giderinin 222,60-TL olarak düzeltilmesine karar verildiği, düzeltmenin karara işlendiği anlaşılmaktadır.

Buna göre, İdare Mahkemesi kararının hüküm fıkrasındaki yanlışlık, yanlışlığın düzeltilmesi yoluyla Mahkemesince giderildiğinden davacının temyiz istemi hakkında karar verilmesine gerek bulunmamaktadır.

Davalı idarenin temyiz istemi yönünden;

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "Kararın Bozulması" başlıklı 49. maddesinin 2. fıkrasında; temyiz incelemesi sonucu Danıştayın; a) Görev ve yetki dışında bir işe bakılmış olması, b) Hukuka aykırı karar verilmesi, c) Usul hükümlerinin uygulanmasında kararı etkileyebilecek nitelikte hata veya eksikliklerin bulunması sebeplerinden dolayı incelenen kararı bozacağı kuralına yer verilmiştir.

Temyizen incelenen karar hukuka uygun olup, davalının dilekçesinde ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davacının temyiz istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına, davalının temyiz isteminin reddiyle İstanbul 9. İdare Mahkemesi'nin 18/10/2016 tarih ve E:2016/992, K:2016/1418 sayılı kararının onanmasına, dosyanın Mahkemesine gönderilmesine, davacının temyiz istemi hakkında karar verilmediğinden kullanılmayan temyiz yoluna başvuru harcı ve temyiz karar harcı ile artan posta ücretinin istemi halinde davacıya iadesine, 2577 sayılı Kanunun 18.06.2014 gün ve 6545 sayılı Kanunla eklenen Geçici 8. maddesinin 1. fıkrası ve 54. maddesinin 1. fıkrası uyarınca bu kararın tebliğ tarihini izleyen günden itibaren onbeş gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 13/12/2017 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.